

21/05/2026

Πανηγύρισε ο Ιερός Ναός της Αναλήψεως του Κυρίου στη Βέροια

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμpanίας

Την Πέμπτη 21 Μαΐου ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμpanίας κ. Παντελεήμων λειτούργησε και κήρυξε τον θείο λόγο στον πανηγυρίζοντα Ιερό Ναό Αναλήψεως του Κυρίου και Αγίου Νεκταρίου Βεροίας.

Ομιλία Σεβασμιωτάτου:

«Υμεῖς ἐστε μάρτυρες τούτων».

Σαράντα ημέρες έχουν περάσει από την Ανάσταση του Κυρίου. Σαράντα ημέρες, κατά τις οποίες ο Χριστός έμφανιζόταν στους μαθητές τους και τους προετοίμαζε για το έργο που θα αναλάμβαναν μετά την έπιφοίτηση του Αγίου Πνεύματος και χωρίς πλέον τη δική του φυσική παρουσία.

Οι μαθητές παρακολούθησαν τρία έτη της δημόσιας ζωής του Χριστού τό κήρυγμα και τὰ θαύματά του, τήν αναστροφή του μέ τους ανθρώπους, τήν άμφισβήτηση από τους Γραμματείς και τους Φαρισαίους, τις άδικες συκοφαντίες τους, τό Πάθος και τήν Ανάστασή του. Γνώρισαν τήν άγάπη και τήν εϋσπλαγχνία του, τήν ταπείνωση και τήν παντοδυναμία του. Τόν γνώρισαν και τόν αναγνώρισαν ως Υίο του Θεού και Θεάνθρωπο, τρεις από αυτούς μάλιστα είδαν τή λάμψη της θείας του δόξης επί του όρους Θαβώρ. Και μπορεί νά «έκρατοϋντο» άκόμη «αϋτών οί όφθαλμοί», ώστε νά μήν μποροϋν νά κατανοήσουν τά πάντα, όμως σέ λίγο θά τά κατανοοϋσαν μέ τή χάρη του Παναγίου Πνεύματος.

Ο Χριστός δέν είχε έπιλέξει τους μαθητές του μόνο για νά τους έχει κοντά του κατά τή διάρκεια του δημοσίου βίου του, αλλά και για νά τους καταστήσει και άποστόλους του, νά τους καταστήσει μάρτυρες της επί γής παρουσίας του, του έργου και της διδασκαλίας του, της θείας του φύσεως. Και τώρα ήλθε ή ώρα νά δώσουν τή μαρτυρία τους για όλα όσα είδαν και όσα άκουσαν ζώντας μαζί μέ τόν Χριστό.

«Υμείς έστε μάρτυρες τούτων».

Οι μαθητές του Χριστού θά γίνουν οί άπόστολοί του στον κόσμο. Θά γίνουν αϋτοί που θά κηρύξουν στα πέρατα της οικουμένης όχι τί άκουσαν για τόν Χριστό, αλλά όσα άκουσαν και είδαν οί ίδιοι από Έκείνον. Γιατί αϋτοί είναι οί ζωντανοί μάρτυρες της άληθείας και της ζωής του Χριστού.

Και είναι μάρτυρες οί άπόστολοι, γιατί θά διδάξουν «ά ήκουσαν και είδον και αί χείρες αϋτών έψηλάφησαν». Είναι μάρτυρες της ζωής και της διδασκαλίας του Χριστού, αλλά συγχρόνως και μάρτυρες όσων θά άκολουθήσουν, γιατί αϋτοί θά μποροϋν νά έπιβεβαιώσουν ότι όσα θά συμβοϋν είναι αϋτά που είχε προείπει ο Χριστός.

«Υμείς έστε μάρτυρες τούτων».

Οι λόγοι αϋτοί του Κυρίου λίγο πριν από τή θριαμβευτική Ανάληψή του στους οϋρανούς ένώπιον τών άγίων μαθητών και άποστόλων του δέν ίσχύουν μόνο για αϋτούς. Ισχύουν και για όλους όσους ο Χριστός καλεεί νά τόν πιστεύσουν και νά τόν άκολουθήσουν. Γιατί ή πίστη στον Χριστό δέν είναι θεωρία, δέν είναι κάτι που μαθαίνουμε, είναι κάτι που ζοϋμε. Ο Χριστός είναι βίωμα, είναι μετοχή για αϋτόν που θέλει νά είναι πραγματικός μαθητής του. Ο πιστός ζει τόν Χριστό και ζει μέ

τόν Χριστό, γι' αυτό και μπορεί να μαρτυρήσει για τον Χριστό και την αλήθειά του, ἔστω και ἂν κάποτε αὐτή ἡ μαρτυρία του μεταβληθεῖ εἰς μαρτύριο.

Αὐτή τή μαρτυρία ἔδωσαν οἱ ἀπόστολοι. Αὐτήν ἔδωσε και ὁ πρωτοκορυφαῖος ἀπόστολος Παῦλος, ὁ ἰδρυτής τῆς τοπικῆς μας Ἐκκλησίας. Αὐτήν ἔδωσε και ὁ μέγας ἰσαπόστολος ἅγιος Κωνσταντῖνος και ἡ μητέρα του ἁγία Ἑλένη, τούς ὁποίους ἐορτάζουμε σήμερα.

Μπορεῖ να μήν ἔζησαν τήν ἐποχή τοῦ Χριστοῦ, να μήν ἀνῆκαν στόν κύκλο τῶν μαθητῶν του τούς ὁποίους κάλεσε για να τον ἀκολουθήσουν, ἀλλά ἔλαβαν και αὐτοί τή δική τους προσωπική κλήση, τήν ὁποία και ἀκολούθησαν μέ συνέπεια και πιστότητα.

Ὁ Μέγας Κωνσταντῖνος τήν ἔλαβε μέ τήν ἐμφάνιση τοῦ Σταυροῦ τοῦ Κυρίου στόν οὐρανό και τήν παρότρυνση «ἐν τούτῳ νικά», πού ὄχι μόνο μετέστρεψε τον ἴδιο στήν πίστη τοῦ Χριστοῦ, ἀλλά και τον ἀναδείξει σέ ἐκεῖνον πού ἔκανε τά πάντα ὥστε να τρέχει ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ και να δοξάζεται.

Και ἡ ἁγία Ἑλένη δέχθηκε μία μυστική και ἐνδόμυχη κλήση, πού τήν παρότρυνε να ἀναζητήσῃ τον τίμιο Σταυρό τοῦ Κυρίου μας, ἀδιαφορώντας για τον κόπο και τά χρήματα πού θά ἀπαιτοῦσε μία τέτοια προσπάθεια.

Ἔτσι ἔγιναν και οἱ δύο ἐορταζόμενοι σήμερα ἅγιοι μάρτυρες τοῦ ἔργου και τῆς ζωῆς τοῦ Χριστοῦ, και ζοῦν αἰωνίως κοντά του ἀπολαμβάνοντας τή χαρά τῆς βασιλείας και ἀναμένοντας και ἐμᾶς.

Δικό μας χρέος εἶναι να δώσουμε, ὅπου και ἂν ζοῦμε, ὅποιοι και ἂν εἴμαστε, μικρότεροι ἢ μεγαλύτεροι, κληρικοί και λαϊκοί, τή μαρτυρία τοῦ Χριστοῦ. Ὅλοι ὅσοι πιστεύουμε στόν Χριστό εἴμαστε μάρτυρές του και ἔχουμε χρέος να δίδουμε τή μαρτυρία του καθημερινά ὄχι μόνο μέ τον λόγο μας ἀλλά και μέ τή ζωή μας. Ἔχουμε χρέος να τή δίδουμε, γιατί δέν νοεῖται πίστη χωρίς μαρτυρία, ἀλλά και γιατί ὁ κόσμος μας διψᾷ για τή μαρτυρία τῆς ἀληθείας, για τή μαρτυρία τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἀκόμη και ὅταν φαινομενικά τήν ἀρνεῖται και τήν ἀπορρίπτει. Γιατί ἡ πίστη στόν Χριστό και ἡ αἴσθησις τῆς παρουσίας του στήν ψυχή και τή ζωή μας εἶναι ἡ μόνη σταθερά σέ ἕναν κόσμο ἀσταθῆ και εὐμετάβλητο, ὅπως ὁ σύγχρονος κόσμος.

Γι' αυτό ἄς γίνουμε καί ἐμεῖς, τά πιστά τέκνα τῆς Ἐκκλησίας, μάρτυρες τοῦ ἀναστάντος Κυρίου, μέ τή ζωή μας, μέ τά ἔργα μας καί μέ τήν ὁμολογία μας, γιά νά βοηθήσουμε τούς ἀδελφούς μας καί τόν κόσμο, ἀλλά καί γιά νά ἔχουμε τή χάρη καί τήν εὐλογία τοῦ ἀναστάντος καί ἀναληφθέντος ἀφ' ἡμῶν εἰς τούς οὐρανοῦς Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ πάντοτε μαζί μας.

